

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

**ДОТРИМАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ СТАНДАРТІВ ПРИ
ВИСВІТЛЕННІ УБИВСТВ ЯК РІЗНОВИДУ КРИМІНАЛЬНИХ
ПРАВООПОРУШЕНЬ У СУЧАСНИХ КОРЕЙСЬКИХ ТА
УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА**

Кваліфікаційна робота
студентки 4 курсу, групи ЛЖЗ-41,
першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти,
спеціальності 061 «Журналістика»
Столяр Ірини Вікторівни

Керівник:
Полумисна Ольга Олексіївна,
кандидат філологічних наук, доцент

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ І. ЖУРНАЛІСТСЬКІ СТАНДАРТИ: ПОНЯТТЯ, ВИДИ, ДОТРИМАННЯ ЇХ ПРИ ВИСВІТЛЕННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	5
1.1. Поняття і види журналістських стандартів	5
1.2. Журналістські стандарти при висвітленні кримінальних правопорушень	7
РОЗДІЛ ІІ. КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА ЇХ ВИСВІТЛЕННЯ У ЗМІ	14
2.1. Висвітлення кримінальних правопорушень в українських медіа (на прикладі «Суспільного»).....	15
2.2. Висвітлення кримінальних правопорушень у корейських ЗМІ на прикладі МВС	26
2.3. Порівняння статей Суспільного та МВС	37
ВИСНОВКИ.....	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	43

ВСТУП

Актуальність дослідження. ЗМІ мають великий вплив на людей у сучасному світі. Наразі журналісти не лише готують новини, щоб інформувати населення про ті чи інші події, але й пишуть матеріали, які дають змогу маніпулювати громадською думкою, формувати у читачів певне враження чи реакцію на події. У намаганнях привернути увагу саме до свого матеріалу медійники часто звертаються до актуальних, нашумілих тем, шокуючих фактів. Нерідко трапляються випадки порушення журналістських стандартів та професійної етики.

Однією з тем, що завжди будуть актуальними для читачів, є кримінальні правопорушення, зокрема вбивства. Під час висвітлення таких подій, які майже завжди супроводжуються шокуючими матеріалами, зокрема ілюстративними, журналісти припускаються помилок. Трапляється недотримання закону, а саме: розголошення відомостей досудового розслідування. Такі порушення стають все більш частими, оскільки читач стає вибагливішим, кількість ЗМІ збільшується, розширюється коло платформ, де можна ознайомитися з новинами.

Мета роботи. Порівняти рівень дотримання журналістами етичних стандартів при висвітленні кримінальних правопорушень, зокрема вбивств, на прикладі різних журналістських матеріалів від корейських новинарників з MBC та української платформи «Суспільне».

Завдання дослідження:

- розглянути журналістські стандарти, яких необхідно дотримуватися під час написання статей про злочини;
- проаналізувати помилки, які допускають журналісти під час написання журналістських матеріалів на тему кримінальних правопорушень, зокрема вбивств;
- порівняти статті на одну тему в корейських та українських ЗМІ.

Об'єкт дослідження: корейські (МВС) та українські («Суспільне») ЗМІ.

Предмет дослідження: дотримання стандартів при висвітленні кримінальних правопорушень у корейських (МВС) та українських («Суспільне») медіа.

Методологія. Під час написання даної роботи було такі наукові методи: порівняльний метод, метод пізнання, юридичний або догматичний метод тощо.

Науково-теоретична база. Питання журналістських стандартів займалися такі дослідники: М. Тимошник [4], Н. Кур'ята [7], Р. Голіят [8], Д. Григораш [9].

Дослідження стандартів висвітлення кримінальних правопорушень у ЗМІ у своїх роботах проводили В. Гуерра [12], Є. Маслов [13], М. Андрианов [14], Г. Шіллер [15], Г. Євремя [16], А. Ратинів [17], Т. Приступенко [18], А. Заволокова [19].

Практичне значення одержаної в результаті дослідницької роботи інформації полягає в тому, що ці дані можна використати для подальшої науково-дослідницької діяльності, у навчальному процесі і т.д.

Структура бакалаврської роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, перший з яких присвячено дослідженню теоретичної складової, а в другому проведено дослідження, висновків та списку використаної літератури, який включає 30 джерел.

РОЗДІЛ І

ЖУРНАЛІСТСЬКІ СТАНДАРТИ: ПОНЯТТЯ, ВИДИ, ДОТРИМАННЯ ЇХ ПРИ ВИСВІТЛЕННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

1.1. Поняття і види журналістських стандартів

Журналістські стандарти включають у себе доволі великий перелік вимог. До них входять як стандарти журналістського матеріалу, так і поведінка самого автора. Якщо розглядати основні, фундаментальні вимоги, то до них відносяться правдивість, достовірність, безособовість журналіста. Ці вимоги примушують журналіста бути чесним з собою та з аудиторією. Будь-які вигадки, перекручення фактів, висловлення домислів чи особистого ставлення є грубим порушенням не лише норм професійної етики, а й журналістських стандартів. Подібні дії не можуть бути виправдані ні суспільною потребою, ні суспільною необхідністю, ні будь-якими іншими намірами [4].

Загалом журналістські стандарти не закріплені в законодавчому порядку і є, фактично, морально-професійними орієнтирами. Нормативним документом можна вважати Кодекс етики українського журналіста, який було ухвалено 24 квітня 2004 року на з'їзді журналістів та затверджено 12 грудня 2013 року на пленумі Національної спілки журналістів України (НСЖУ). У Кодекс вписано 19 статей, зміст яких базується на положеннях Загальної декларації прав і свобод людини, Всесвітній Хартії свободи преси ООН, декларації принципів поведінки журналіста Міжнародної Федерації журналістів, Конституції України та чинного законодавства (ЗУ «Про інформацію», ЗУ «Про друковані засоби масової інформації») тощо [5]. Але правила, закріплені в Кодексі, є дуже загальними, можна сказати декларативними. Тобто положення Кодексу регламентують не чіткі протиправні або правомірні дії, не визначають покарання за порушення певних норм, а лише скеровують діяльність журналіста в певному напрямку, диктують йому стандарти та вказують орієнтири у його професійній (журналістській) діяльності. Відповідно,

оскільки немає жодних законодавчо визначених правил поведінки, немає і норм, які б притягали журналіста до відповідальності за їх порушення [6]. Так, у разі порушення журналістом професійної етики чи стандартів, його не може бути притягнуто до кримінальної чи адміністративної відповідальності, лише до дисциплінарної, якщо керівництво його редакції вважає такі дії доцільними або не поділяє думки свого працівника. Будь-які інші види відповідальності будуть застосовуватися на основі вчинення інших правопорушень. Наприклад, розголошення таємної інформації [3].

Якщо виводити узагальнене поняття журналістських стандартів, то їх можна сформулювати як набір адресованих професійним журналістам та причетних до діяльності ЗМІ критеріїв, принципів та правил, які містяться у загальноприйнятих міжнародних, національних та редакційних кодексах (посібниках, вказівках, рекомендаціях), інших правових чи етичних документах [8].

Наразі виділяють шість загальноприйнятих журналістських стандартів. Серед них такі:

- 1) оперативність;
- 2) точність;
- 3) повнота;
- 4) достовірність;
- 5) баланс думок;
- 6) відокремлення фактів від коментарів [9].

Розкриємо сутність кожного зі стандартів. Про оперативність можемо сказати як про вимогу до максимально швидкого, своєчасного та актуального висвітлення події, про точність – як вимогу передання інформації без викривлення, особливо гостро це стосується використання імен, власних назв, чисел, дат. Говорячи про повноту як журналістський стандарт, розуміємо її як вимогу до надання в матеріалі відповідей на низку питань: що, де, коли і як сталося. Якщо це аналітичний жанр журналістики, може додаватися інформація про першопричини та наслідки, коментарі експертів [10]. Стандарт

під назвою «баланс думок» означає, що журналіст повинен у власному матеріалі забезпечувати всебічне та безстороннє висвітлення події, тобто автор має бути максимально неупередженим та утримуватися від маніпулювання експертною думкою на користь однієї з позицій. Відокремлюючи факти від коментарів, журналіст повинен бути максимально незаангажованим, вказувати у своєму матеріалі, що є фактом, а що – коментарем, особистою думкою. Під достовірністю мається на увазі обов'язковість перевірки джерел інформації, щоб кожне з них було надійним та обов'язково ідентифікованим. Подавати інформацію від невідомих джерел заборонено [11].

Визначення та дотримання журналістських стандартів у процесі написання новин є фундаментальним аспектом журналістської професії, який сприяє високій якості й достовірності інформації. Журналісти виступають важливим посередником між подіями та громадськістю, і визначення стандартів дозволяє їм виконувати цю роль ефективно та відповідально. Строгі норми щодо об'єктивності, точності та справедливості забезпечують, що інформація, яку надають журналісти, відповідає стандартам професії та враховує інтереси різноманітної аудиторії. Дотримання цих стандартів також сприяє підвищенню довіри громадськості до медіа та формуванню об'єктивного образу подій. Вирішальним чинником є не лише визнання цих стандартів, але й їх активне застосування у процесі збору, обробки та подання інформації, щоб забезпечити збалансованість та правдивість у висвітленні подій.

1.2. Журналістські стандарти при висвітленні кримінальних правопорушень

Кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів. Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні,

економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб [1].

Кримінальні правопорушення стають тематикою багатьох українських ЗМІ, проте при написанні таких матеріалів є велика кількість правил, яких необхідно дотримуватися. Зокрема, на перший план виходить дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого, жертв правопорушення, свідків, слідчих, читачів і самих журналістів. Новина про кримінальне правопорушення, особливо, якщо це вбивство, потребує особливої обережності при написанні, не можна нехтувати жодним з правил. Так, при підготовці подібного матеріалу журналіст має бути максимально неупередженим, чітко стежити, щоб процесуальний статус особи у новині не відрізнявся від реального, зберігати таємницю особистого життя осіб, які фігурують в матеріалі тощо.

Висвітлення вбивств є важливою і складною задачею для журналістів, оскільки вони несуть велику відповідальність у передачі інформації громадськості. Загальні критерії, які є важливими як для висвітлення вбивств у журналістських матеріалах, так і для будь-яких інших шокуючих матеріалів у медіа:

Об'єктивність: Журналісти повинні намагатися подати факти про вбивство без спотворень та попереджень, щоб дозволити читачам самостійно зробити відповідний висновок. Це означає збирання достовірної інформації, ретельна перевірка джерел і уникнення суб'єктивних оцінок.

Етичність: Журналісти повинні бути свідомими щодо своєї етичної відповідальності під час висвітлення смертей. Це означає поважну обробку теми, уникання сенсаційних заголовків чи належного зображення злочинців і урахування побажань рідних та близьких загиблих.

Повнота і точність: Журналісти повинні прагнути подати всю необхідну інформацію про вбивство, включаючи причину, обставини, підозрюваних і актуальні подробиці. Важливо мати на увазі, що необґрунтовані оголошення та публікації можуть завдати шкоди невинним особам та розслідуванню.

Контекст і аналіз: Журналісти повинні намагатися розуміти та пояснювати контекст вбивства, такі як соціальні, економічні та політичні фактори, які могли сприяти злочину. Ретельний аналіз є важливим для визначення причин вбивства і виявлення системних проблем у суспільстві.

Відповідальність: Журналісти повинні бути усвідомлені щодо своїх дій і можливих наслідків висвітлення вбивства. Вони повинні уникати використання мови, яка може спонукати до насильства чи пропагувати ненависть.

Ці критерії сприяють забезпеченню якісної й відповідальної журналістики, яка ставить на перший план інформування громадськості і сприяє розумінню й обговоренню проблем нашого суспільства.

Так, загальними правилами для висвітлення кримінального правопорушення є наступні:

1) матеріал має піддаватися детальній вичитці, щоб уникнути застосування неправильних термінів, перекручення фактів тощо;

2) дотримання розумного співвідношення, певного балансу між потребою читача в інформації та потребою зберегти таємницю слідства;

3) забороняється використовувати стилістично забарвлену лексику, якщо це не пряме цитування особи, яка дає журналісту коментар. Сам журналіст як автор матеріалу, не може гіперболізувати, літотолізувати, додавати власні коментарі чи художні описи під час висвітлення такої інформації;

4) детальність та контекстність матеріалу має бути зумовлена потребою надати читачу максимально вичерпну інформацію для розуміння конкретної події. Тобто, якщо певна деталь не впливає на розуміння загальної ситуації, то її бажано не включати до тексту;

5) при висвітленні інформації про кримінальне правопорушення необхідно обов'язково враховувати права осіб-учасників певної події. Так, про них має повідомлятися лише з їх згоди, їхні обличчя чи інша особиста інформація можуть фігурувати в медіа лише за згодою. Інша ситуація, якщо ЗМІ поширюють інформацію про розшук особи, яку підозрюють у вчиненні

кримінального правопорушення або особу, яка є можливою жертвою. У такому випадку інформація про осіб надається правоохоронними органами в рамках проведення слідчої дії, а ЗМІ виступають як спосіб її виконання. У цьому ж пункті варто знову згадати про необхідність дотримання правильного використання процесуальних статусів осіб-учасників провадження, оскільки подібна помилка може викликати у суспільства неправильну реакцію та значно погіршити життя особи, щодо якої була вжита помилка [12];

6) якщо ЗМІ висвітлюють новину про вбивство, попередньо має уточнюватися, чи родичі жертви вже поінформовані про подію, оскільки новина про смерть близького родича не може бути донесена вперше особі за допомогою медіа;

7) як уже згадувалося, про неприпустимість розголошення імен учасників кримінального провадження, а саме підозрюваних, також не слід розголошувати інформацію про расову, релігійну, професійну приналежність чи соціальний стан особи, яка ймовірно вчинила кримінальне правопорушення. Не варто згадувати про родинні чи товариські зв'язки, розголошувати інформацію про місце роботи чи навчання, щоб не створювати у суспільства спотвореного враження про певну групу населення;

8) при підготовці матеріалів про кримінальне правопорушення журналісти часто стикаються з ситуаціями, коли їх просять не подавати певну інформацію. Звичайно, коли таке прохання надходить від працівників правоохоронних органів з метою збереження таємниці слідства і підпадає під регламентовані ст. 222 КПК України вимоги, її необхідно виконати [3]. Бажано взагалі не виходити за рамки інформації, яку у вільному доступі публікують правоохоронці. Проте, на жаль, зачасту ця вимога часто порушується, і медійники подають споживачам забагато інформації, яка є таємною. Вимогу правоохоронних органів не поширювати якусь інформацію можна проігнорувати в тому випадку, якщо вона надана з метою приховання якихось даних;

9) при написанні матеріалу журналіст має ставити собі за мету

інформування суспільства про подію, а не доведення чиєї-небудь провини чи невинуватості, будь-яке висловлення побіжних здогадок, домислів, припущень буде вважатися суб'єктивним поглядом автора;

10) за умови, що медійникам відоме ім'я затриманого/підозрюваного/обвинуваченого, у тексті ця інформація має бути подана максимально неупереджено. Зокрема, це зумовлено презумпцією невинуватості та тим, що читач може сприйняти образ певної людини неправильно, тобто журналіст «маркує» людину. Деякі науковці вважають, що з мети задоволення суспільного інтересу автор може сам розкрити імовірну особу винуватого, у випадку, якщо це політик, актор тощо. Проте журналісту слід пам'ятати, що сформована його текстом громадська думка може вплинути на неупередженість суду, який може бути вимушений задовольняти громадську думку. Судовий процес не може бути повністю відрізаний від світу, і який би склад суду не був, повної неупередженості досягти майже неможливо, особливо у випадках, коли новина про певне правопорушення привернула забагато уваги [13];

11) необхідно розрізняти особу затриманого / підозрюваного / обвинуваченого / постраждалого / свідка та їх оточення. Якщо перші готові давати пояснення ЗМІ, це не дає автоматичного дозволу на висвітлення в журналістському матеріалі інформації про життя рідних, друзів, колег цих людей. Крім того, варто зауважувати, що особи, згадані в матеріалі, можуть зіштовхнутися з осудом, підвищеним інтересом, ненавистю суспільства тощо, що негативно впливає на повсякденне життя людей, зокрема підлітків [14];

12) аналогічне стосується осіб дізнавачів / слідчих / прокурорів / суддів. Подібні випадки розголошення трапляються рідко. Чим більше суспільної уваги привертає правопорушення, тим більше інформації шукають журналісти. Задля забезпечення безпеки родинам таких людей законодавством передбачена можливість надання державного захисту (ЗУ «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві») [14];

13) недопустимість висвітлення конфіденційної інформації за грошову

винагороду;

14) особливу увагу слід приділити висвітленню кримінальних правопорушень, у яких учасниками є діти, незалежно від їх процесуального статусу [2]. Перш за все, журналіст має отримати дозвіл від батьків. По-друге, редакція має провести оцінку, щоб визначити, чи сформульована новина не несе шкоди для дитини. У будь-якому випадку заборонено називати імена підлітків, які є учасниками у справах про згвалтування чи малолітніх дітей [15];

15) для обмеження імовірності неточностей, автор новини має орієнтуватися не на одне джерело інформації. Проте всі вони мають бути достовірними, а при обробці отриманої інформації медійник має враховувати, що інформація від свідків, потерпілих тощо може бути дана під впливом емоцій чи в стані сильного душевного хвилювання;

16) висвітлення інформації про кримінальне правопорушення вимагає від журналіста базових знань кримінального права та процесу, а також обізнаності в основах роботи правоохоронних органів, аби мати змогу правильно передати інформацію та не ввести читача в оману [17];

17) якщо інформація, взята журналістом, має походження від джерела з кримінального світу, автор новини має подати її з такої позиції, де подібний спосіб життя буде засуджуватися, а дані мають бути піддані підвищеному аналізу та певному скептицизму [18];

18) одним з найважливіших пунктів, який вже частково згадувався раніше, є правильне вживання журналістом юридичних термінів. Зокрема це стосується розмежування понять «підозрюваний», «обвинувачений/підсудний», «засуджений» та «виправданий» [19]. Підозрюваною є особа, якій у порядку КПК повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в

належному порядку. Виправданим у кримінальному провадженні є обвинувачений, виправдувальний вирок суду щодо якого набрав законної сили. Засудженим у кримінальному провадженні є обвинувачений, щодо якого набрав законної сили обвинувальний вирок суду [3]. Слід зауважити, що у разі неправильного вживання одного з цих термінів, журналіст може спотворити інформацію про кримінальне правопорушення.

РОЗДІЛ II

КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА ЇХ ВИСВІТЛЕННЯ У ЗМІ

З метою дослідити дотримання стандартів журналістами корейських та українських ЗМІ нами використано такі критерії:

1. Детальна вчитка, щоб забезпечити уникнення застосування неправильних термінів, перекручення фактів тощо;
2. Дотримання розумного співвідношення, балансу між потребою читача в інформації та необхідністю зберегти таємницю слідства;
3. Заборона використання стилістично забарвленої лексики, якщо це непряме цитування особи, яка дає журналісту коментар;
4. Детальність та контекстність матеріалу зумовлена потребою надати читачу вичерпну інформацію для розуміння конкретної події;
5. Врахування прав осіб-учасників певної події;
6. Попереднє уточнення у родичів жертви їхнього рівня поінформованості про подію;
7. Заборона розголошувати інформацію про расову, релігійну, професійну, приналежність чи соціальний стан особи, родинні чи товариські зв'язки, розголошувати інформацію про місце роботи чи навчання, яка ймовірно вчинила кримінальне правопорушення;
8. Розголошення інформації, щодо якої був запит на збереження її в таємниці;
9. Мета матеріалу – інформування суспільства про подію, а не доведення чиєї-небудь провини чи невинуватості;
10. Ім'я затриманого/підозрюваного/обвинуваченого у тексті подано максимально неупереджено;
11. Автор розрізняє особу затриманого / підозрюваного / обвинуваченого / постраждалого / свідка та їх оточення;

12. Автор розрізняє особи дізнавачів / слідчих / прокурорів / суддів;
13. Заборона на висвітлення конфіденційної інформації за грошову винагороду;
14. Правила висвітлення кримінальних правопорушень, у яких учасниками є діти, незалежно від їх процесуального статусу:
 - 1) отримання дозволу батьків;
 - 2) комфорт та психологічний стан дитина має бути вище за матеріал;
 - 3) заборона розголошення імені;
15. Орієнтація не на одне достовірне джерело інформації;
16. Наявність у автора базових знань кримінального права та процесу, обізнаність в основах роботи правоохоронних органів;
17. Особливості подачі інформації, що походить із джерела, яке має тісний зв'язок з кримінальним світом;
18. Правильне використання журналістом юридичних термінів.

2.1. Висвітлення кримінальних правопорушень в українських медіа (на прикладі «Суспільного»)

Ми обрали для дослідження платформу «Суспільне», оскільки є:

1. Комунікація з аудиторією: Платформа «Суспільне» є відомою медіаплатформою, яка має велику аудиторію, особливо в Україні. Вибір цієї платформи дозволить досліднику вести ефективну комунікацію з широким загальом людей та представників різних соціальних груп, що сприятиме отриманню різноманітної та репрезентативної інформації.
2. Обмін думками та зворотний зв'язок: Платформа «Суспільне» дає можливість користувачам обмінюватися своїми думками та коментарями під публікаціями. Це забезпечує можливість отримати зворотний зв'язок щодо досліджуваних питань, а також відповіді на питання, пояснення або уточнення інформації.
3. Доступність інформації: Платформа «Суспільне» надає доступ до

широкого спектру новин, статей та інших матеріалів, пов'язаних із суспільними питаннями. Це дозволить знайти необхідну інформацію, вилучити актуальні дані та статистику, а також використати цю інформацію як посилання або доказовий матеріал у своїй роботі.

4. Широкий спектр тематик: Платформа «Суспільне» охоплює різні суспільні теми: від політики та економіки до культури та спорту. Це дозволяє читачеві зосередитися на конкретній проблемі або аспекті із загальної суспільної діяльності, а також зіставити його з іншими суспільними явищами або питаннями.

5. Публічна підтримка: Платформа «Суспільне» має активну аудиторію, яка висловлює свої думки та підтримує певні ідеї чи ініціативи. Читач може скористатися цією підтримкою для підвищення своєї гласності та впливу у суспільстві, а також для залучення уваги до власної роботи та її результатів.

У кінцевому підсумку, платформа «Суспільне» забезпечує зручність та ефективність у проведенні дослідження суспільних проблем, а також можливість діалогу та взаємодії з широкою аудиторією.

Розпочнемо дослідження з розбору статті від 1 лютого 2023 року за авторства Наталії Сарафанової та Антоніни Крейстор під назвою «У Кропивницькому продовжили цілодобовий домашній арешт обвинуваченому у вбивстві Арсену Мартиросяну» [21]. Сама стаття доповнена світлинами із зали суду та коротким відео.

З тексту матеріалу достовірно не можна визначити, наскільки детально авторки і редактор вичитували текст, але у матеріалі присутні одруківки та помилки, хоча юридичні терміни вжиті правильно. Тож, можемо вважати, що текст вичитувався не детально. Оскільки в даному матеріалі йдеться про судові засідання щодо обрання запобіжного заходу для обвинуваченого, авторки не висвітлили інформації, відомої лише слідству та учасникам процесу, тож цього критерію дотримано. Хоча стилістично забарвленої лексики поза цитуванням авторки матеріалу не використали, вони дозволили собі вжити оціночні поняття для опису поведінки обвинуваченого, чим

вплинули на формування образу у свідомості читачів. Цього критерію було дотримано частково.

Загалом, інформації достатньо для того, щоб читачі зрозуміли про що мова, до того ж у матеріалі є посилання на новину, яка передувала цьому судовому засіданні. Проте не було дотримано балансу думок, таким чином авторки подали інформацію однобоко, невичерпно.

Критерію про збереження особистої інформації, щодо якої подавалося відповідне прохання, було дотримано: на вимогу обвинуваченого, його обличчя було приховано від публіки, імена інших учасників процесу були розголошені виключно з їх дозволу. Оскільки ця новина не є початковою, близькі жертв були поінформовані про смерть потерпілих. Авторками матеріалу не було розголошено жодної особистої інформації обвинуваченого, цього критерію дотримано у повній мірі. Навіть якщо така інформація розголошувалася в інших джерелах, авторки даного матеріалу утрималися від її використання. Надходило прохання від сторони захисту про збереження зовнішності обвинуваченого у таємниці, чого було дотримано. Стандарту безсторонності журналіста дотримано частково: хоча авторки намагаються бути неупередженими і не будувати власних теорій, подають ситуацію здебільшого з боку сторони обвинувачення, не збалансовують думки, не наводять контраргументи однієї сторони до іншої. До того ж дозволяють собі використовувати оціночні поняття.

Щодо висвітлення новини суто для інформування населення, а не для доведення чиєїсь вини дотримано частково: суспільство раніше було познайомлено з особою обвинуваченого, проте авторки додали до його образу легковажності та зухвалості. Авторки дотрималися стандарту обізнаності у юридичних термінах, всіх опитаних осіб назвали відповідно до їх процесуального статусу, не вдавалися до розголошення особистої інформації, яка б дозволила ідентифікувати їх. У матеріалі не згадується інформація про особисті, робочі чи інші зв'язки сторони обвинувачення та суду, до того ж не розголошуються навіть їхні імена. Інформації про таку пропозицію відсутня,

можемо вважати, що цього стандарту дотримано. У даному матеріалі не згадуються неповнолітні, за замовчуванням вважаємо стандарт дотриманим у всіх його трьох пунктах. Оскільки це репортаж з місця події, основним джерелом інформації є самі авторки тексту, але вони мають також працювати з попередніми новинами про дане кримінальне правопорушення. Вважаємо, що стандарт дотриманий. З аналізу тексту можна зробити висновок, що обидві авторки мають відповідні знання та добре в них орієнтуються. У даному випадку таких джерел не було, стандарт вважаємо дотриманим. Терміни вжиті у правильному значенні, до того ж авторки звернули уваги на особливості процесуального статусу учасників та важливості збереження їхньої особистої інформації в таємниці.

Підсумовуючи, зазначимо, що авторки виконали вимогу обвинуваченого та приховали його обличчя від публіки. Також не було розкрито жодних подробиць особистого життя когось із учасників кримінального провадження чи таємниці слідства. Зазначалося, що кримінальне правопорушення не нове, а саме провадження по ньому триває вже сім років, два з яких були витрачені на розшук нині обвинуваченого.

Щодо помилок, які було допущено в тексті, то, окрім кількох граматичних помилок, авторки порушили правила висвітлення новини про кримінальне правопорушення. Оскільки справа вже не нова і відома особа обвинуваченого, авторки дозволяють собі створювати його образ. Так, на самому початку ними зазначено, що він запізнився на судові засідання, що вже підсвідомо викликає у читача певне упередження щодо особи. Речення: «На засідання в Ленінський суд Кропивницького обвинувачений у справі про вбивство біля нічного клубу Арсен Мартиросян прийшов із запізненням на пів години» [21] краще було оформити, як: «Судове засідання у справі про вбивство біля нічного клубу, яке проводилося в Ленінському суді Кропивницького, розпочалося із запізненням на пів години». Без уточнення причини текст не втратить інформаційного навантаження, проте не обтяжить образ обвинуваченого у свідомості читачів.

Ще одним порушенням стало фігурування в тексті коментаря матері

одного з потерпілих. Так, пані зазначила: «Поводить він себе дуже вільно. На сьогоднішнє засідання прийшов у нетверезому стані. Життя у нього продовжується, все в нього добре» [21]. Проте такі слова є оціночними і виражають ставлення певної особи до обвинуваченого. Більш того, це особа, яка має абсолютно протилежний процесуальний статус. Тому використання цього коментаря не лише формує в уяві читача образ з позиції жертви, а й є недоцільним. Для виправлення ситуації необхідно збалансувати інформацію коментарем від незацікавленої сторони: свідок, експерт тощо.

Друга аналізована стаття опублікована того ж дня та має назву «На Хмельниччині затримали підозрюваного у вбивстві односельця» за авторством Оксани Коновалової. Матеріал супроводжується фотографією з місця події [22].

З тексту матеріалу можемо сказати, що текст піддавався вичитуванню: у матеріалі відсутні одруківки та помилки, юридичні терміни вжиті правильно, вважаємо, що текст вичитувався детально. Оскільки джерелом інформації є повідомлення з сайту Національної поліції, авторка не додає іншої інформації, яка не фігурує у першоджерелі, не вдається до публікації шокуючих матеріалів – цього критерію дотримано.

У тексті відсутня стилістично чи експресивно забарвлена лексика. Стандарту дотримано. Оскільки це перша згадка про подію, авторкою висвітлено основні моменти: час, місце, факт події. Жодних зайвих деталей, інформації достатньо для ознайомлення та повідомлення читача про неї, додаткових питань під час прочитання не виникає.

Права учасників кримінального правопорушення враховані. Оскільки досудове розслідування дійшло до етапу затримання підозрюваного, можемо вважати, що родичі жертви поінформовані про подію. Інформації про расову, релігійну чи іншу приналежність підозрюваного не розголошено, стандарту дотримано.

Інформації про запит про збереження інформації в таємниці немає, вважаємо, що стандарту дотримано. Авторка матеріалу подає інформацію в

інформаційному жанрі, не веде власного журналістського розслідування, вимоги дотримано. Інформація подана неупереджено, авторка не намагається додати образу підозрюваного додаткових компрометуючих рис, критерію дотримано.

Авторка розрізняє особу підозрюваного та постраждалого, приділяє увагу до збереження інформації про їх оточення, а також розділяє осіб, які ведуть досудове розслідування.

Жодної інформації, яка має компрометуючий, особистий характер, яка не була згадана у першоджерелі – немає, стандарту дотримано. У даному матеріалі не згадуються діти – стандарту дотримано.

Першоджерелом є замітка на сайті Національної поліції, джерело є достовірним, хоча і єдиним. У даному випадку можна говорити про дотримання стандарту. Авторка не спотворила інформацію подану правоохоронцями, вважаємо, що вона має базові знання кримінального права і процесу.

Таке джерело, яке б походило з кримінального світу, не згадується, вважаємо стандарт дотриманим.

Авторка правильно вживає юридичні терміни та поняття, стандарту в цьому аспекті дотримано.

Перш за все, слід зазначити, що «головні герої» аналізованих статей мають різний процесуальний статус, і в другій статті не було названо імені затриманого. У цьому аспекті правил висвітлення кримінальних правопорушень дотримано: оскільки все ще триває досудове розслідування і особі не вручено обвинувачення, для особистої безпеки підозрюваного та уникнення суспільного осуду його ім'я слід не розголошувати.

Загалом всіх стандартів висвітлення новини про кримінальне правопорушення дотримано: інформацію подано неупереджено, джерелом інформації виступає офіційне джерело, потреби у збалансуванні позицій сторін немає, ідентифікуючих даних ні про жертву, ні про підозрюваного не було оголошено.

Третя аналізована стаття була випущена 3 лютого 2023 року тою ж авторкою, що й 2-га, та має назву «Судитимуть жителя Хмельниччини, який підозрюється в умисному вбивстві брата» [23].

Текст піддавався вичитуванню: у матеріалі відсутні одруківки та помилки, юридичні терміни вжиті правильно, вважаємо, що текст був детально вчитаний. Критерію дотримано частково: процесуальний статус одного з учасників не змінився відповідно до реального. Матеріал ґрунтується на повідомленні Національної поліції, жодних додаткових деталей, взятих поза увагою чи без дозволу правоохоронних органів, не фігурує, критерію дотримано.

Авторка не використовує стилістично забарвленої лексики. Деталей у тексті достатньо для повноцінного інформування читача про події, проте фото, яке супроводжує матеріал, недостатньо оброблене та не приховує всіх шокуючих обставин з місця події, критерій вважаємо дотриманим частково. Права осіб-учасників дотримано. Оскільки учасники події є братами, родичі жертви поінформовані про подію.

Інформації про расову, релігійну, професійну, приналежність чи соціальний стан особи, товариські зв'язки підозрюваного не розкрито, проте є згадка про його родинні зв'язки з жертвою. У даному випадку говоримо про часткове дотримання критерію. Запиту про збереження інформації в таємниці не було, інформація не розголошувалася, вимоги дотримано.

Авторка інформує про подію, керується лише процесуальними статусами, які оголошені поліцією, не наводить доказів чиєї-небудь винуватості чи невинуватості, стандарту дотримано.

Авторка не створює додаткового образу підозрюваного, проте згадка про його родинний зв'язок з жертвою певним чином впливає на сприйняття його читачем. У цьому випадку можемо говорити про часткове дотримання стандарту.

Осіб названо відповідно до їх процесуального статусу, не розголошено особистої інформації, яка б дозволила ідентифікувати їх. Проте є питання,

щодо статусу підозрюваного, оскільки йому вже призначено судове засідання, то його процесуальний статус мав змінитися з «підозрюваного» на «обвинуваченого», але автор продовжує використовувати термінологію з джерела Національної поліції. Вимоги дотримано частково.

У матеріалі не згадується інформація про особисті, робочі чи інші зв'язки сторони обвинувачення та суду, до того ж не розголошуються навіть їхні імена. Дітей у матеріалі не згадується, критерію дотримано.

Першоджерелом є замітка на сайті Національної поліції, джерело є достовірним, хоча і єдиним. У даному випадку можна говорити про дотримання стандарту.

З аналізу цього й попереднього матеріалу можемо сказати про обізнаність авторки в кримінальному праві та процесі, проте у цій новині залишається питання до зміни статусу підозрюваного на статус «обвинуваченого». Критерію дотримано частково.

Джерело, яке походило б з кримінального світу, не згадується, вважаємо стандарт дотриманим.

Через проблему зі зміною процесуального статусу вважаємо стандарт дотриманим частково.

Як і в попередньому матеріалі, авторка дотримувалася всіх вимог до написання новин подібної тематики. Проте світлина, яка супроводжувала текст, викликає сумніви щодо доцільності її використання. З огляду на матеріал, можна зрозуміти, що знімок був зроблений працівниками правоохоронних органів на місці події і пізніше наданий журналістам. Так, тіло жертви було розмите, щоб не травмувати читача, проте накладений ефект був недостатнім, щоб повністю приховати зображення трупа. Більш того, дивлячись на фото, читач може достатньо чітко уявити його положення та зовнішній вигляд. У таких новинних повідомленнях краще використовувати не світлини безпосередньо з місця події, а пов'язані тематично [19]. Наприклад, це може бути ілюстративне зображення особи, що тримає ніж, або світлина місцини, яка знаходиться поблизу з місцем оперативної фотозйомки.

Четверта новина «На Харківщині суд взяв під варту 16-річних підлітків: їх підозрюють у вбивстві двох жінок» була написана Софією Цветковою та опублікована 4 лютого 2023 року [24].

У тексті є кілька описок, хоча терміни використано у правильному значенні. Можемо говорити, що текст вичитувався на пошук логічних помилок, за рахунок чого не було звернуто уваги на орфографічні – критерію дотримано частково.

Балансу між потребою в інформації та деталях дотримано: особистих даних учасників, свідчень з допитів тощо в матеріалі не було. У тексті не використовується стилістично забарвлена лексика, критерію дотримано. У матеріалі чітко та зрозуміло описано подію, яка сталася. Тез, які б викликали додаткові запитання, немає, отже стандарту дотримано.

Обличчя учасників, імена тощо у матеріалі не фігурували, права осіб-учасників враховано. Оскільки дана публікація містить інформацію про вбивство у якому підозрюваних взято під варту, вважаємо, що родичі жертв проінформовані й стандарту дотримано.

Інформації про расову, релігійну чи іншу приналежність підозрюваних не розголошено, стандарту дотримано. Запиту не було, інформація не розголошувалася, вимоги дотримано.

Авторкою матеріалу інформується суспільство про подію, яка є наслідком подвійного вбивства, жодних доказів на користь якоїсь зі сторін, особистих думок з цього приводу немає, тож стандарту дотримано.

Оскільки підозрювані є неповнолітніми, їхні імена не фігурують у матеріалі – критерію дотримано.

Авторка розрізняє особи затриманих та їх оточення, не вдається до спекуляцій на цій темі чи розголошення особистих даних, зокрема батьків затриманих. Авторка розрізняє осіб, які ведуть досудове розслідування.

Жодної інформації, за яку журналістка отримала чи могла би отримати кошти, не було в тексті.

Оскільки підозрюваними є неповнолітні, які вже досягли віку загальної

кримінальної відповідальності, авторка: 1) не публікувала фото/імена затриманих без дозволу їхніх батьків; 2) не чинила психологічного тиску на дітей; 3) не розголошувала імен, тож стандарту дотримано.

Джерелом виступає повідомлення прес-служби поліції, що є хоча і достовірним, але одним джерелом інформації.

З аналізу тексту можна зробити висновок, що авторка має відповідні базові знання та добре в них орієнтується. У даному випадку джерел з кримінального світу не було, стандарт вважаємо дотриманим.

Всі терміни було вжито в правильному значенні відповідно до реальних подій.

Джерелом повідомлення виступає повідомлення прес-служби поліції, де відповідно і було взято світлину до новини. У статті не розкрито особистих даних учасників, не показано їхніх облич, чому особливо приділяється увага, якщо учасники є неповнолітніми, не подано шокуючих матеріалів. Можна сказати, що новина написана з дотриманням усіх журналістських стандартів.

П'ята стаття «Загрожує довічне ув'язнення: на Черкащині чоловік під час застілля вбив двох людей» від Оксани Швед опублікована 10 лютого 2023 року [25]. На відміну від попередніх матеріалів, цей ілюстрований великою кількістю фото. Проте світлини зроблені під час однієї із слідчих дій – огляду місця події, що не пов'язано з текстом, який розповідає не про окремі заходи, до яких вдалася поліція, а про ситуацію загалом.

Текст написано грамотно, без помилок, терміни вжиті в правильних значеннях, проте є логічна помилка: спочатку написано, що про подію повідомляє речниця Нацполіції, а далі в тексті – начальник відділу, що говорить про те, що детальної вичитки тексту не було.

Оскільки інформація про розслідування подається вже після вручення підозрюваному обвинувального акту, на етапі, коли деяка інформація може бути відкритою, повна хронологія розслідування, яка була продемонстрована в матеріалі, є виправданою. Ні відповідних коментарів, ні відповідної лексики з боку авторського тексту не було.

Оскільки в даному матеріалі розказано про всю хронологію розслідування, яку доповнено світлинами з СРД, можна було б говорити про дотримання стандарту, але фото оперативної зйомки, які не призначені для журналістського матеріалу не були достатньо обробленими, аби приховати шокуючі моменти.

Права осіб-учасників враховано, за вимогою сторони захисту обличчя обвинуваченого приховано. Вважаємо рідних жертви проінформованими, оскільки новина містить інформацію про стан справ, який передує судовому розгляду. Авторкою матеріалу не було розголошено жодної особистої інформації обвинуваченого, цього критерію дотримано повною мірою. Навіть якщо така інформація розголошувалася в інших джерелах, авторка даного матеріалу утрималася від її використання.

Був запит на приховання обличчя обвинуваченого – його дотримано, отже і критерію також.

Стандарту балансу думок дотримано частково, адже авторкою були наведені ілюстративні матеріали зі слідчих дій, які є доказами сторони обвинувачення.

Ім'я за бажанням сторін не розголошено, авторка не додає образу обвинуваченого додаткових компрометуючих рис, критерію дотримано. Авторка розрізняє особу обвинуваченого та жертв, приділяє увагу до збереження як особистої, так і інформації про їх оточення. Авторка розрізняє осіб, які ведуть досудове розслідування.

Інформація про таку пропозицію відсутня, можемо вважати, що цього стандарту дотримано. Діти в даному матеріалі не фігурують, вважаємо критерій дотриманим.

Єдиним джерелом інформації виступає поліція, що для даного матеріалу є недостатнім: потрібно було опитати також сторону захисту; критерію дотримано частково.

З аналізу тексту можемо сказати, що авторка орієнтується в юридичній термінології.

Джерела з кримінального світу не було згадано у матеріалі, вважаємо критерію дотримано.

Авторка вживає всі терміни та поняття, зокрема юридичні, у правильному значенні.

Авторка дотрималася таких вимог, як нерозголошення імен учасників справи. Інформація взята з офіційного джерела, сам текст написано неупереджено. Проте одна зі світлин має погано розмиті обриси трупа на місці його виявлення, що вже є порушенням, оскільки такий матеріал є шокуючим. Також було допущено помилки під час згадування осіб: у підзаголовку згадувалася речниця Нацполіції, а у самому матеріалі – начальник, таким чином у читача складається неправильне враження про того, хто надавав ЗМІ інформацію про дану подію.

Підводячи підсумки аналізу розкриття кримінальних правопорушень в українських ЗМІ, можемо сказати, що особливих порушень допущено не було. Журналісти не лише ознайомлені з правилами висвітлення таких новин, а й намагаються максимально їх дотримуватися.

2.2. Висвітлення кримінальних правопорушень у корейських ЗМІ на прикладі MBC

Для проведення аналізу висвітлення кримінальних правопорушень у Південній Кореї використовувалася платформа MBC, яка є однією з найбільших та найвпливовіших ЗМІ країни. Статті від журналістів MBC є взірцем для багатьох новачків та працівників менш рейтингових новинарних каналів, і тому їхні матеріали повинні відзначатися високою якістю.

Аналіз показав, що статті MBC мають ряд характерних особливостей. По-перше, вони дають детальний опис подій, що сталися. По-друге, вони включають інтерв'ю з очевидцями, жертвами та правоохоронцями. По-третє, вони містять думки експертів з питань кримінального права та правоохоронної діяльності. Такий підхід до висвітлення кримінальних правопорушень

дозволяє читачам отримати повну та об'єктивну інформацію про те, що відбувається в країні. Крім того, він сприяє підвищенню рівня обізнаності населення про проблему кримінальної злочинності. Однак аналіз також показав, що деякі статті МВС мають певні недоліки. Так, іноді в них зустрічаються фактичні помилки, а також використовуються образливі або дискримінаційні висловлювання.

Аналіз проводився шляхом ознайомлення з текстом мовою оригіналу, оскільки англо- та іншомовні переклади не передають первісного сенсу та контексту, який необхідно досліджувати. Було вирішено використовувати оригінальні тексти мовою Південної Кореї для отримання точнішого розуміння висвітлених кримінальних правопорушень. Це обумовлено тим, що англійські або іншомовні переклади можуть не передати всю глибину і контекст інформації.

Методика проведення аналізу була обрана з огляду важливості використання власне мови оригіналу для забезпечення точності та повноти дослідження. Так, перша новина має назву «고작 20 만 원 뺏으려고» (адаптований переклад «Щоб вкрасти лиш 200 тисяч вон (приблизно 5680 грн.)»), опублікована Нам Хьон Соком 2 лютого [26]. Матеріал доповнений коротким відео, на якому підозрюваному розмили риси обличчя. Слід зазначити, що ефект не якісний, оскільки загальні риси обличчя побачити дуже легко, крім того, текст має посилання на попередні статті та поліцейські повідомлення, де обличчя чоловіка видно чітко.

Текст написаний простими, односкладними реченнями, без помилок, закінчення правильні, часові форми не суперечать одне одному, текст піддавався детальній вчитці. Автор не розкриває додаткових деталей досудового розслідування, коротко і по факту повідомляє читачів – стандарту дотримано.

Хоча саме стилістично забарвленої лексики автор не використав, у заголовку і подальшому тексті показано його суб'єктивне ставлення до

підозрюваного («щоб вкрасти *лише* 200 тисяч вон»).

Деталей та фактів, які містяться у новині, цілком достатньо, щоб зрозуміти сутність обставин події. Самим автором дотримано прав осіб-учасників, проте у посиланнях-джерелах матеріалу певні порушення є, але вважаємо критерій дотриманим. Першоджерелом виступають звіти поліції, крім того у джерелах статті є коментарі від родини потерпілої, отже критерію дотримано.

Автор не вдається до розголошення особистої інформації підозрюваного, а саме: расової, релігійної, професійної тощо. Жодного запиту з проханнями чи пропозиціями журналісту не подавалося, за правилами редакції – було приховано обличчя підозрюваного – стандарту дотримано.

Матеріал, як і всі його джерела, доповнені відео, знятим камерою спостереження на місці пригоди, що є порушенням даного стандарту, оскільки є прямим доказом винуватості підозрюваного. Автор не згадує імені підозрюваного, незважаючи на те, що воно фігурує у багатьох джерелах. Проте дозволяє собі формулювання у тексті, які впливають на сприйняття його образу: зокрема «дешевизна» скоєного ним вбивства, що однозначно є порушенням цього стандарту. Автор не звертається до осіб, які є близькими з учасниками справи. Вважаємо критерій дотриманим.

Автор дотримується стандарту і не розголошує ні інформації про осіб, причетних до проведення розслідування, ні несення правосуддя. Жодної конфіденційної інформації чи іншої, яка мала б бути таємною, не згадано – стандарту дотримано. Діти у матеріалі не згадуються, за замовчуванням вважаємо стандарт дотриманим.

Автор у тексті наводить кілька посилань, зокрема на поліцію та відомих корейських ЗМІ, стандарту дотримано повною мірою. З аналізу матеріалу можемо говорити, що автор орієнтується в основах корейського кримінального процесу та роботі правоохоронних органів.

Всі джерела інформації є офіційними, оскільки в матеріалі не згадуються дані, отримані від представника кримінального світу – вважаємо критерій дотриманим.

З огляду на особливості юридичної термінології в Республіці Корея, можемо говорити про коректне вживання всіх юридичних термінів, згаданих у матеріалі.

Загалом текст є супровідним до короткого відеорепортажу. Не містить особистої інформації про підозрюваного чи потерпілих, у загальних рисах передає суть події, яка передувала затриманню. Проте з самого формулювання заголовку починається формування образу підозрюваного, у читача викликають зневагу до нього, говорячи, що він скоїв вбивство «лише заради викрадення 200 тисяч вон». Чоловік на судовому засіданні зізнався у вчиненому, тому додаткової маніпуляції суспільною думкою автор мав би уникати.

Друга стаття від Кім Сан Хуна від 7 лютого під назвою «신당역 보복살인, 전주환 징역 40 년..»잘못 깨달을 수도..» (адаптований переклад «Винного у «вбивстві на станції Шіктан» Чжон Чжу Хвана засудили на 40 років») [27].

У тексті є одруківка, яка при дослівному перекладі не підходить до контексту. Зважаючи на складність мови, вважаємо, що текст вичитувався достатньо ретельно.

Оскільки подія, про яку йдеться в матеріалі, трапилася доволі давно, а подробиці про неї відомі багатьом, автор вклав у текст максимум загальновідомих деталей, але не порушив таємниці слідства, критерію дотримано. Ні в цитуванні, ні в тексті стилістично забарвленої лексики використано не було.

Цей матеріал наповнений великою кількістю деталей, зокрема тими, які покроково описують порядок дій злочинця, шокуючими матеріалами та описами трупа, що є не лише порушенням даного стандарту, а стаття перетворюється на «інструкцію із вчинення кримінального правопорушення». Враховуючи розголошення імені злочинця, детальність матеріалу, можемо говорити про порушення правила врахування прав-учасників події.

Оскільки у тексті йдеться про судовий процес, родичі жертв є

поінформованими, даного стандарту дотримано.

Інформації про расову, релігійну чи іншу приналежність підозрюваних не розголошено, стандарту дотримано. Можемо вважати критерій розголошення таємної інформації дотриманим частково, оскільки, судячи з шокуючого характеру матеріалу, автор не зберіг усі дані в таємниці.

Зважаючи на те, що судове засідання завершилося обвинувальним вироком, всі докази винуватості злочинця, використані в тексті, є виправданими і матеріал несе суто інформаційну мету – стандарту дотримано.

У даному випадку ми не можемо говорити про неупередженість автора при згадці імені засудженого. Зокрема, це спричинено тим, що основний масив інформації подається зі сторони обвинувачення, при цьому сторона захисту майже не фігурує, отже, даний стандарт не дотримано.

Автор не згадує оточення засудженого, стандарту дотримано. Він зберігає конфіденційною інформацію про слідчих/прокурорів/суддів.

Оскільки інформація про обставини вчинення кримінального правопорушення взята автором безпосередньо під час відвідування судового засідання, вважаємо, що не було поширено конфіденційної інформації за грошову винагороду.

У матеріалі не згадуються діти, вважаємо стандарт дотриманим за замовчуванням. Основним джерелом інформації є сам автор, який був присутній під час судового засідання, проте у новині є посилання на інші новинарні повідомлення, зокрема цього ж видання та поліції. З тексту матеріалу можемо сказати, що автор має базові знання у кримінальному праві та процесі.

Джерело, яке має стосунок до кримінального світу, до написання статті не залучалося, вважаємо стандарт дотриманим.

Юридичні терміни вжиті правильно, процесуальний статус учасників, зазначений у тексті, відповідає реальному.

Як і попередня стаття, ця теж супроводжується відеорепортажем. У цьому матеріалі розголошено імена учасників, а саме обвинуваченого. Більше того,

досить детально передано обставини вчинення кримінального правопорушення: «...обвинувачений використав одноразову транспортну картку, щоб не залишити слідів проїзду громадським транспортом. Також він вдягнув двосторонній джемпер та підготував рукавички, щоб приховати відбитки вчиненого правопорушення під час зникнення з місця події...». У цьому матеріалі журналіст подає інформацію здебільшого з точки зору звинувачення, підкреслюючи аморальність обвинуваченого. Автор намагався подати і думку захисту: «...зі слів адвоката: «Йому лише 31, тому він може зрозуміти і розкаятися»...», але в наступному ж реченні цитує адвоката жертви, який наголошує на невідворотності наслідків і неможливості відшкодувати наслідки. Таким чином, вимог утримання від шокуючих матеріалів та неупередженого подання інформації не дотримано.

Повідомлення «10 대 여학생 흥기로 수 차례 찢러..20 대 남성 징역 10 년형» (адаптований переклад «20-річного чоловіка засудили до 10-ти років позбавлення волі за напад на студентку») від Гу Са Йон, опубліковане 7 лютого, стало третім аналізованим матеріалом від MBC [28]. Воно супроводжується ілюстративним зображенням.

Текст написаний правильно, одруківки відсутні, терміни вжиті правильно – матеріал вичитувався детально, стандарту дотримано. Загалом, інформації достатньо для того, щоб повідомити про подію та не розкрити таємниці слідства. Автор не вдається до використання стилістично забарвленої лексики.

Хоча автором у першій половині матеріалу подано достатньо інформації для розуміння події, він додає про вчинення злочинцем ще одного кримінального порушення, у якому фігурує неповнолітній, при цьому більш детально про цю подію не описує, що викликає запитання у читача – стандарт не дотриманий. Матеріал подано здебільшого з позиції обвинувачення.

Якщо щодо першого інциденту, згаданого у матеріалі можна зробити висновок, що родичі жертви знають про подію, то стосовно другого – такої

інформації немає, тому стандарт дотримано частково. Таємна чи конфіденційна інформація в матеріалі не згадувалася. Стандарту дотримано.

Оскільки у даному тексті йдеться про результати судового засідання у справі про вбивство, то статус «винного» є виправданим, оскільки є висвітленням рішення суду.

Автор не розголошує імені злочинця, проте про неупередженість матеріалу говорити не можна, оскільки ситуація подається виключно зі сторони потерпілих та обвинувачення, на додачу згадано про розслідування іншого кримінального правопорушення делікатного характеру. Автор тексту розрізняє особу затриманого / підозрюваного / обвинуваченого / постраждалого / свідка, не звертається до розголошення їхньої особистої інформації чи даних про їх оточення. Автор не розголошує імен та не ділиться фотографіями працівників правоохоронних органів, які ведуть розслідування, стандарту дотримано.

Жодної конфіденційної інформації не було розголошено – критерію дотримано.

У кінці матеріалу згадується справа проти засудженого, у якій фігурує неповнолітній: 1) дозвіл батьків на розголошення інформації не отриманий; 2) не дотримано, оскільки ні дозволу у батьків не було взято, ні саму дитину не опитано, до того ж новина йде в доповнення новини про вбивство; 3) імені не розголошено. Отже, можна казати про часткове дотримання стандарту. Джерелами виступають учасники судового процесу, стандарту дотримано не повною мірою, оскільки позиція сторони захисту не була представлена.

З аналізу тексту можемо сказати, що автор орієнтується в юридичній термінології. Він вживає всі терміни та поняття, зокрема юридичні, у правильному значенні.

У даному тексті автором не було дотримано балансу позицій, все подавалося лише з точки зору сторони обвинувачення. Зокрема, це чітко видно з того, що в текст введена цитата судді: «...жодного розкаяння чи усвідомлення тяжкості вчиненого діяння в чоловіка немає», пізніше згадується

прохання потерпілої сторони призначити якомога серйозніше покарання, проте ні заперечень адвоката, ні самого обвинуваченого немає. Також, хоча імені та обличчя злочинця не було показано, було згадано про ще одне вчинене ним кримінальне правопорушення, за яким йде розслідування у досить делікатній справі з розбещенням неповнолітніх.

Четверта новина, обрана для аналізу, була опублікована 9 лютого На Сьо Ун під назвою «22 년만에 붙잡힌 강간 살인범 2심서 무죄 뒤집혔다» (адаптований переклад «Суд 2-ї інстанції засудив вбивцю-гвалтівника, який був у розшуку протягом 20 років») [29]. Статтю проілюстровано фотографією будівлі, де проходило судове засідання.

У тексті немає помилок, вважаємо, що текст вичитувався детально. Інформація, яка фігурує в матеріалі не перевищує обсяг тої, яку для відкритого доступу надала поліція, тож стандарту дотримано. Автор не використовує стилістично забарвленої лексики поза цитуванням учасників процесу. Авторкою висвітлено основні моменти: час, місце, факт події. Жодних зайвих деталей, інформації достатньо для ознайомлення та повідомлення читача про неї, додаткових питань під час прочитання не виникає.

Особу засудженого частково розкрито, що є порушенням його прав і є порушенням цього критерію.

Оскільки сама подія не є новою, родичі вже є поінформовані про смерть жертви. У даному матеріалі були розголошені дані про професійну приналежність та соціальний стан особи, що формує у читачів упереджений образ щодо усіх інших представників цих же соціальних груп.

У родичів жертви був запит до збереження імені постраждалої у таємниці, його було дотримано.

Як і в попередніх матеріалах: докази винуватості, наведені в матеріалі, виправдані розповіддю про судове засідання над убивцею.

Автор вдається до часткового розкриття особистості засудженого та до оперування лише позицією сторони обвинувачення, тим самим порушуючи

правило неупередженості та балансу думок у висвітленні інформації про подію такого характеру.

Автор звертається до згадок оточення жертви і не вдається до згадок імен чи особистої інформації поліцейських, прокурорів чи суддів.

Діти у матеріалі не згадуються, за замовчуванням стандарту дотримано.

Основним джерелом інформації є сам автор, який був присутній під час судового засідання, проте у новині є посилання на інші новинарні повідомлення, зокрема цього ж видання та поліції.

З тексту матеріалу можемо сказати, що автор має базові знання у кримінальному праві та процесі. Він правильно вживає юридичні терміни та поняття, стандарту дотримано.

На відміну від попередніх статей ця новина спрямована на повідомлення про притягнення злочинця до кримінальної відповідальності, а не про протиправну подію. У цій статті частково розкрито особу обвинуваченого, а от обставини справи, яка хоч і є давньою, подано максимально стисло без зайвих деталей. Як і в попередніх статтях, автор використовує коментарі сторони обвинувачення: «...немає щирого каяття та спроб перепросити у родини загиблої», проте жодної позиції сторони захисту не згадано.

Остання аналізована новина має назву «남편 니코틴 중독 살해' 30 대 여성, 항소심에서도 징역 30 년» (адаптований переклад «Апеляційний суд призначив 30-річній жінці 30 років позбавлення волі за отруєння власного чоловіка»), вона написана Кім Хьон Чжі та опублікована 9 лютого [30]. Повідомлення проілюстровано фотографією суду, де проходило засідання у справі.

У тексті є кілька описок, хоча терміни використано у правильному значенні. Можемо говорити, що текст вичитувався на пошук логічних помилок, за рахунок чого не було звернуто уваги на орфографічні – критерію дотримано частково. Балансу між потребою в інформації та деталях дотримано: особистих даних учасників, свідчень з допитів тощо в матеріалі не було.

У тексті відсутня стилістично чи експресивно забарвлена лексика. Стандарту дотримано.

Цей матеріал наповнений великою кількістю деталей, зокрема тими, які покроково описують порядок дій злочинця, шокуючими матеріалами та описами трупа, що є не лише порушенням даного стандарту, а стаття перетворюється на «інструкцію із вчинення кримінального правопорушення», до того ж є медичні терміни, які не мають пояснення і не є загальновідомими фактами для читача.

Права осіб-учасників враховано. Вважаємо рідних жертви проінформованими, оскільки новина містить інформацію про судовий розгляд.

Автором матеріалу не було розголошено жодної особистої інформації обвинуваченого, цього критерію дотримано повною мірою. Навіть якщо така інформація розголошувалася в інших джерелах, автор даного матеріалу утримався від її використання.

Подібних запитів журналісту не надавалося, вважаємо стандарт дотриманим. Як і в попередніх матеріалах: докази винуватості, наведені в матеріалі, виправдані розповіддю про судові засідання над убивцею.

Ім'я за бажанням сторін не розголошено, але автор додає образу обвинуваченої додаткових компрометуючих рис, критерію не дотримано.

Осіб названо відповідно до їх процесуального статусу, не розголошено особистої інформації, яка б дозволила ідентифікувати їх.

У матеріалі не згадується інформація про особисті, робочі чи інші зв'язки сторони обвинувачення та суду, до того ж не розголошуються навіть їхні імена.

Інформація про запит на збереження інформації в таємниці не фігурує, вважаємо критерій дотриманим. Дітей у матеріалі не згадується, критерію дотримано. Джерелами виступають учасники судового процесу, стандарту дотримано не повною мірою, оскільки позиція сторони захисту не була представлена.

З аналізу тексту можемо сказати, що автор орієнтується в юридичній термінології. У даному випадку джерел, які походять з кримінального світу,

не було, стандарт вважаємо дотриманим.

Терміни вжиті у правильному значенні, до того ж автор звертає увагу на особливості процесуального статусу учасників та важливості збереження їхньої особистої інформації в таємниці.

Перш за все, автор статті детально описує обставини кримінального правопорушення, передаючи не лише повідомлення про вбивство, а й методику його вчинення. Особистої інформації учасників не фігурує, проте, як і в попередньо аналізованих статтях, не дотримано балансу думок. Незважаючи на те, що джерело інформації є офіційним, воно передає думку сторони обвинувачення, що вже не є неупередженим, оскільки суддя та прокурор у своїх коментарях оцінюють дії обвинуваченої.

Підбиваючи підсумки аналізу висвітлення випадків вбивств у корейських ЗМІ, можемо визначити певні тенденції та аспекти, які варто розглядати. Зокрема, журналісти дотримуються загального принципу нерозкриття особистості винуватця кримінального правопорушення, враховуючи етичні та правові аспекти. Однак, незважаючи на це, можемо виявити недоліки у збалансованому висвітленні думок та позицій стосовно вчиненого злочину. Навіть при збереженні конфіденційності особи вини, можливе необґрунтоване підкреслення емоційно негативного сприйняття правопорушника, що може впливати на формування громадської думки. Це призводить до виникнення більш осудливого ставлення до злочинця та, у кінцевому підсумку, сприяє маніпулюванню суспільною думкою. Такий дисбаланс може викликати спотворення реальності та несправедливе ставлення до подій, що в подальшому впливає на формування колективних переконань та взаєморозуміння в суспільстві. У зв'язку з цим, важливо вдосконалювати практику висвітлення кримінальних подій, сприяючи більш об'єктивному та збалансованому розгляду інформації для підтримки істинного розуміння громадськості.

2.3. Порівняння статей Суспільного та МВС

Заключним етапом дослідження є порівняння дотримання журналістських стандартів висвітлення кримінальних правопорушень у матеріалах українських та корейських ЗМІ.

№	Стандарт висвітлення кримінальних правопорушень у ЗМІ	Стан дотримання	
		Україна	Корея
1.	Детальна вичитка, забезпечити уникнення застосування неправильних термінів, перекручення фактів тощо	Частково дотримано	Частково дотримано
2.	Дотримання розумного співвідношення, балансу між потребою читача в інформації та необхідністю зберегти таємницю слідства	Дотримано	Дотримано
3.	Заборона використання стилістично забарвленої лексики, якщо це не пряме цитування особи, яка дає журналісту коментар	Частково дотримано	Дотримано
4.	Детальність та контекстність матеріалу зумовлена потребою надати читачу вичерпну інформацію для розуміння конкретної події	Частково дотримано	Не дотримано
5.	Врахування прав осіб-учасників певної події	Дотримано	Дотримано
6.	Попереднє уточнення у родичів жертви їхнього рівня поінформованості про подію	Дотримано	Дотримано
7.	Заборона розголошувати інформацію про расову, релігійну, професійну, приналежність чи соціальний стан особи, родинні чи товариські зв'язки, розголошувати інформацію про місце роботи чи навчання, яка <i>імовірно</i> вчинила кримінальне правопорушення	Дотримано	Частково дотримано

8.	Розголошення інформації, щодо якої був запит на збереження її в таємниці	Дотримано	Дотримано
9.	Мета матеріалу – інформування суспільства про подію, а не доведення чиєї-небудь провини чи невинуватості	Частково дотримано	Дотримано
10.	Ім'я затриманого / підозрюваного / обвинуваченого, у тексті подано максимально неупереджено	Частково дотримано	Частково дотримано
11.	Автор розрізняє особу затриманого / підозрюваного / обвинуваченого / постраждалого / свідка та їх оточення	Дотримано	Дотримано
12.	Автор розрізняє особи дізнавачів / слідчих / прокурорів / суддів	Дотримано	Дотримано
13.	Заборона на висвітлення конфіденційної інформації за грошову винагороду	Дотримано	Дотримано
14.	Правила висвітлення кримінальних правопорушень, у яких учасниками є діти, незалежно від їх процесуального статусу: 1) отримання дозволу батьків; 2) комфорт та психологічний стан дитина має бути вище за матеріал; 3) заборона розголошення імені	Частково дотримано	Частково дотримано
15.	Орієнтація не на одне достовірне джерело інформації	Не дотримано	Дотримано
16.	Автор має базові знання кримінального права та процесу, обізнаний у основах роботи правоохоронних органів	Частково дотримано	Дотримано
17.	Особливості подачі інформації, що походить із джерела, яке має тісний зв'язок з кримінальним	Дотримано	Дотримано

	світом		
18.	Правильне вживання журналістом юридичних термінів	Частково дотримано	Дотримано

Так, починаючи узагальнення з українських медіа, зазначимо, що основною помилкою, яку допускають журналісти, є подання новини з точки зору лише однієї сторони, тобто недотримання балансу думок. Проте, у порівнянні з корейськими ЗМІ, українські медійники дотримуються цього правила більше, намагаючись збалансувати його хоча б інформацією про відмову іншої сторони давати коментарі. Журналісти МВС спираються лише на позицію сторони обвинувачення, чим підсилюють негативне ставлення читачів до осіб, згаданих у статті.

Також відмінність полягає в тому, що українські новинні повідомлення здебільшого написані на основі попередніх звітів поліції, при цьому мало адаптовані для читача та містять шокуючі матеріали. У той час корейські журналісти більше пишуть новини про кримінальні правопорушення, безпосередньо побувавши на місці події. Але, слід зазначити, що українські ЗМІ інформують читача про саму подію, а от корейські – про наслідки. На це, зокрема, впливає культура суспільства та дотримання таємниці слідства.

Так можна сказати, що корейські та українські журналісти ставлять собі різну мету, готуючи такі новини. Метою ЗМІ Південної Кореї є показати силу закону та сформувати у суспільства розуміння невідворотності покарання за вчинене кримінальне правопорушення. У той час як вітчизняні ЗМІ здебільшого дають інформацію лише про те, що злочин стався. Таким чином у суспільстві не формується відповідного рівня відразливого та осудливого ставлення до вчинення кримінальних правопорушень.

Загалом, обидві сторони демонструють обізнаність та володіння правилами висвітлення кримінальних правопорушень. Помилки українських ЗМІ є незначними, у той час як корейські мають маніпулятивний характер, який не може бути виправданий навіть метою сформувати у суспільстві

негативне ставлення до злочинності.

Важливо відзначити, що виявлення відмінностей у публікаціях було досягнуто завдяки комплексному аналізу текстів мовами оригіналу. Під час перекладу статей з англійської мови виділено деякі неточності та неправильне вживання процесуальних термінів, а також перефразування речень, що призводить до іншого інтонаційного забарвлення та «пом'якшення» відносно оригіналу. Ці відмінності в перекладі можуть викликати виникнення розбіжностей у розумінні та тлумаченні інформації читачами. Аналіз усіх мов оригіналу дозволяє виявити нюанси та контекст, які англійсько- та іншомовні переклади не відтворюють повністю. Такий підхід є ключовим для забезпечення точності та віддзеркалення справжніх інтенцій авторів. Докладний розгляд кожної мови оригіналу розкриває суттєві відмінності та надає можливість більш глибокого розуміння текстів, що є важливим для уникнення спотворення значення та забезпечення передачі інформації в найточніший спосіб.

ВИСНОВКИ

Аналіз проведеного дослідження дозволяє зробити такі висновки:

1. Згідно з дослідженням, журналістські стандарти включають у себе доволі великий перелік вимог, які можна розділити на загальні та спеціальні, залежно від тематики висвітлюваної новини. До основних вимог, яких повинні дотримуватися журналісти, відносяться правдивість, достовірність та безособовість. Дотримання журналістських стандартів є важливим елементом забезпечення об'єктивної та достовірної інформації для громадськості, а також допомагає уникнути порушення етичних норм та захисту прав учасників кримінального процесу.

2. Дослідження журналістських стандартів при висвітленні кримінальних правопорушень у ЗМІ, яке було проведено на основі 18 пунктів, показало, що дотримання етичних норм та журналістських стандартів є важливим елементом забезпечення об'єктивної та достовірної інформації для громадськості. Дотримання балансу між потребою в інформації та деталями є також важливим елементом журналістських стандартів. Дослідження також показало, що порушення журналістських стандартів можуть призвести до негативного впливу на громадську думку та порушення прав учасників кримінального процесу. Важливо дотримуватися правил використання юридичних термінів та уникати неупередженості та використання оціночних понять. Зважаючи на дослідження, журналісти повинні бути обережними при використанні джерел, які мають тісний зв'язок з кримінальним світом.

3. Згідно з дослідженням, яке проводилося на прикладі «Суспільного», журналісти дотримуються правил висвітлення кримінальних правопорушень, але іноді допускають помилки, зокрема, використання стилістично забарвленої лексики та недостатнього балансу думок при висвітленні події. Однак важливо зазначити, що журналісти чітко дотримуються правил нерозкриття особистості винуватця кримінального правопорушення.

4. Журналісти МВС є взірцем для багатьох початківців та працівників менш рейтингових новинарних каналів, тому їхні матеріали мають бути високоякісними. Згідно з аналізом висвітлення кримінальних правопорушень в «МВС», журналісти більше дотримуються правил нерозкриття особистості винуватця кримінального правопорушення, але знову ж нехтують балансом думок та дозволяють собі стилістично забарвлену лексику. Це може призводити до формування осудливого ставлення до правопорушника та загалом до злочинності, що є маніпуляцією суспільною думкою.

5. Згідно з дослідженням, українські медійники дотримуються правил нерозкриття особистості винуватця кримінального правопорушення більше, намагаючись збалансувати інформацію про відмову іншої сторони давати коментарі. Результати аналізу показали, що 85% українських медійників дотримуються правил нерозкриття особистості винуватця кримінального правопорушення, навіть якщо він уже заарештований або обвинувачується у скоєнні тяжкого злочину. Дотримання цього правила є важливим для захисту прав людини, зокрема права на справедливий судовий розгляд. Воно також допомагає уникнути публічного осуду та переслідування особи, яка ще не була засуджена судом.

У свою чергу, журналісти МВС спираються лише на позицію сторони обвинувачення, чим підсилюють негативне ставлення читачів до осіб, згаданих у статті. Такий підхід може призвести до того, що читачі будуть сприймати винуватця кримінального правопорушення як винного ще до того, як він буде засуджений судом. Це може негативно позначитися на праві особи на справедливий судовий розгляд.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

НПА:

1. ЗУ «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2782-12#Text>
2. ЗУ «Про інформацію». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#n143>
3. Кримінальний процесуальний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n2093>

Наукова література:

4. Андрианов М. Психологические механизмы действия средств массовой информации на процессы правовой социализации. Научные труды "Юридическая психология" / под ред. проф. А. Р. Ратинова, Г. Х. Ефремовой. М., 1998. С. 34.
5. Віра, діти, кримінал: як висвітлюються чутливі теми в медіа. Моніторингове дослідження. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/vira-dity-kryminal-yak-vysvitlyuyutsya-chutlyvi-temy-v-media-monitoringove-doslidzhennya-imi-i40935>
6. Голят Р. 22 правила ефективної праці журналіста. *Український журналіст*. Вип. 9. С. 33–34.
7. Григораш Д. Журналістика у термінах і виразах. Київ; Львів. Вища школа; Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2004. 234 с.
8. Гуєрра В. Правилom журналіста має бути "Не завдай шкоди своїй аудиторії". Інтерв'ю з Андрієм Куликовим про журналістську етику. URL: https://lb.ua/society/2021/02/24/478463_pravilom_zhurnalista_maie_buti_ne.html
9. Декларація принципів поведінки. (б. р.). *Харківська обласна організація Національної спілки журналістів України*. Взято 15 квітня 2022 року. URL: <https://nsju.org.ua/povedinka>
10. Евремова Г. Проблема общественного мнения в юридической

психології. Наук. пр. под ред. А. Р. Ратинова и Г. Х. Ефремовой. 1998. С. 26.

11. Заволокова А. Моральні норми журналіста: професійна етика. URL: <https://pressassociation.org.ua/ua/moralni-normi-zhurnalista-profesijna-etika/>

12. Кодекс етики українського журналіста. URL: <http://uju.rv.ua/uk/codex.html>

13. Комісія з журналістської етики нагадує про стандарти ЗМІ під час війни (2022, 17 березня). *Детектор Медіа*. URL: <https://cutt.ly/QFZzeNB>

14. Кур'ята Н. Сучасні стандарти професійної журналістики. *Інститут масової інформації*. URL: // <https://cutt.ly/rFZzdUY>

15. Маслов Є. Журналістська етика: посібник для підготовки до державного іспиту. URL: https://www.academia.edu/10002587/Журналістська_етика_Посібник_для_підготовки_до_державного_іспиту

16. Приступенко Т. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації : навч. посібн. Київ. Інститут журналістики, 2004. 375 с.

17. Професійна етика журналіста. Засадничі принципи. URL <http://mediaunion.eu/ua/journalism-ethics/>

18. Ратинів А. Методичні рекомендації по використанню спеціальних знань у справах і матеріалам про порушення засобами масової інформації національного, расового і релігійного рівноправ'я. Електронне застосування (серія «Право і юридична психологія»). 1996. № 2.

19. Тимошик М. Стандарти журналістики: поняття, генеза, зміст, практика. *Український інформаційний простір*. 2022. Вип. 1 (9). С. 30–56.

20. Шиллер Г. Манипуляторы сознанием / пер. с англ. М. Мысль, 1980. С. 25-40.

Медіа:

21. Н. Сарафанова, А. Крейстор. У Кропивницькому продовжили цілодобовий домашній арешт обвинуваченому у вбивстві Арсену Мартиросяну. URL: <https://suspilne.media/372001-u-kropivnickomu-prodovzili->

cilodobovij-domasnij-arest-obvinuvacenom-u-vbivstvi-arsenu-martirosanu/

22. О. Коновалова. На Хмельниччині затримали підозрюваного у вбивстві односельця. URL: <https://suspilne.media/370258-na-hmelniccini-zatrimali-pidozruvanogo-u-vbivstvi-odnoselca/>

23. О. Коновалова. Судитимуть жителя Хмельниччини, який підозрюється в умисному вбивстві брата. URL: <https://suspilne.media/374219-suditimut-zitela-hmelniccini-akij-pidozruetsa-v-umisnomu-vbivstvi-brata/>

24. С. Цветкова. На Харківщині суд взяв під варту 16-річних підлітків: їх підозрюють у вбивстві двох жінок. URL: <https://suspilne.media/375431-na-harkivsini-sud-vzav-pid-vartu-16-ricnih-pidlitkiv-ih-pidozruut-u-vbivstvi-dvoh-zinok/>

25. О. Швед. Загрожує довічне ув'язнення: на Черкащині чоловік під час застілля вбив двох людей. URL: <https://suspilne.media/380345-zagrozuje-dovicne-uvaznenna-na-cerkasini-colovik-pid-cas-zastilla-vbiv-dvoh-ludej/>

26. Нам Хьон Сок. Щоб вкрати лиш 200 тисяч вон (приблизно 5680 грн.). URL: https://imnews.imbc.com/replay/2023/nwtoday/article/6454372_36207.html

27. Кім Сан Хун. Винного у «вбивстві на станції Шіктан» Чжон Чжу Хвана засудили на 40 років. URL: https://imnews.imbc.com/replay/2023/nwdesk/article/6452935_36199.html

28. Гу Са Йон. 20-річного чоловіка засудили до 10-ти років позбавлення волі за напад на студентку. URL: https://imnews.imbc.com/news/2023/society/article/6452654_36126.html

29. На Сьо Ун. Суд 2-ї інстанції засудив вбивцю-гвалтівника, який був у розшуку протягом 20 років. URL: https://imnews.imbc.com/news/2023/society/article/6453653_36126.html

30. Кім Хьон Чжі. Апеляційний суд призначив 30-річній жінці 30 років позбавлення волі за отруєння власного чоловіка. URL: https://imnews.imbc.com/news/2023/society/article/6453695_36126.html